

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON

KANTONALNI SUD U TUZLI

Broj: 03 0 K 020232 20 K

Tuzla, 26.09.2022. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija Gutić Merime, kao predsjednice vijeća, Merside Sušić i Amire Ferizbegović, kao članova vijeća, sa zapisničarkom Karmelom Saračić, u krivičnom predmetu protiv optuženog P. E., zbog krivičnog djela Bludne radnje iz člana 208. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u vezi sa krivičnim djelom Spolni odnošaj s djetetom iz člana 207. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući po optužnici Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 0058642 16 od 31.10.2019. godine, koja je potvrđena dana 19.05.2020. godine i izmijenjena na glavnom pretresu održanom 02.09.2022. godine, nakon održanog glavnog pretresa, u prisustvu tužiteljice Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona, Lejle Gazibegović Begović, optuženog P. E. i njegovog branioca Bakira Hećimovića, advokata iz Tuzle, donio je i u odsustvu uredno obaviještenih stranaka, dana 26.09.2022. godine, javno objavio

P R E S U D U

OPTUŽENI:

P. E., sin Đ. i majke S. rođene L., rođen ...godine u T. nastanjen u L., D., ulica M. bb, Bošnjak, državljanin BiH, JMBG: ..., pismen, sa završenom srednjom školom, po zanimanju auto-mehaničar, nezaposlen, lošeg imovnog stanja, neosuđivan, nalazi se na slobodi

K R I V J E

Što je:

Dana 29.05.2016.godine, u vremenskom periodu od 18,00 do 20,30 sati, u naselju Gornja Dobošnica, općina Lukavac, na lokalitetu „Prahovi“, u šumi zvanoj Radovac, iako svjestan da je maloljetna M. H., rođena ... godine, dijete, i da nema navršenih 14 godina, i da nad djetetom vrši bludne radnje, a što je i htio, s ciljem zadovoljenja svog polnog nagona, nakon što je dijete H. na mjesto suvozača sjelo u njegovo vozilo marke Golf I, crvene boje, pa dok mu je dijete H. govorila da stane vozilom kod Poligona, istu odvezao do šume zvane Radovac, gdje je zaustavio vozilo, pa dok su bili u vozilu dijete H. ljubio usta, a zatim je pozvao da izađu iz vozila, izašao iz vozila prišao vratima suvozača i dijete H. uzeo za ruku i izveo je iz vozila, zatim je doveo do prednjeg dijela vozila, gdje je dijete H. naslonio na haubu vozila, a zatim stao ispred nje i ljubio je po licu, i povlačio njeno tijelo na svoje tijelo, a dijete H. ga je odgurivala, a zatim dok je jednom rukom pridržavao dijete H., drugom

rukom otkopčao pantalone djetetu H. i svukao ih zajedno sa njenim patikama, tako da je ostala naga, a zatim svukao i svoj donji dio odjeće u namjeri da sa djetetom H. ima spolni odnošaj, ali ga je dijete H. odgurivala, zbog čega je i odustao od te namjere

Dakle, nad djetetom starosti 13 godina, vršio bludne radnje,

Čime je počinio krivično djelo Bludne radnje iz člana 208. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, u vezi sa krivičnim djelom Spolni odnošaj s djetetom iz člana 207. stav 1. istog Zakona.

pa mu sud za počinjeno krivično djelo, na osnovu istog zakonskog propisa i uz primjenu odredaba člana 42., člana 43. i člana 62. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, izriče

UVJETNU OSUDU

Kojom se optuženom P. E. utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, te istovremeno određuje da se ova kazna neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 2 (dvije) godine po pravomoćnosti presude ne učini novo krivično djelo.

Na osnovu člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, optuženi P. E. se oslobađa obaveze naknade troškova krivičnog postupka.

Na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine oštećena H. M. se upućuje na parnični postupak radi ostvarivanja svog imovinskopravnog zahtjeva.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom Kantonalno tužilaštvo Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 0058642 16 od 31.10.2019. godine, koja je potvrđena dana 19.05.2020. godine i izmijenjena na glavnom pretresu održanom 02.09.2022. godine, optužen je P. E., zbog krivičnog djela Bludne radnje iz člana 208. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ F BiH) u vezi sa krivičnim djelom Spolni odnošaj s djetetom iz člana 207. stav 1. KZ F BiH.

Na ročištu za izjašnjenje o krivnji održanom dana 12.06.2020.godine, pred sudijom za prethodno saslušanje, optuženi P. E. se izjasnio da nije kriv za krivično djelo koje mu se potvrđenom optužnicom stavlja na teret.

Na glavnom pretresu, u toku dokaznog postupka izvedeni su dokazi optužbe i odbrane, pa su direktno i unakrsno ispitani svjedoci optužbe i to: oštećena H. M., F. M., S. H., M. A. i M. A., u dokaze tužilaštva su uvršteni i Zapisnik o saslušanju svjedoka mlđb. M. H., sačinjen kod MUP-a TK-a, Sektor kriminalističke policije Tuzla broj 08-05/3-3-04.3-2278/16 od 30.05.2016. godine i zapisnik o audio-vizuelnom saslušanju maloljetnika M. H., sačinjen kod MUP-a TK-a, Sektor kriminalističke policije Tuzla broj 08-05/3-3-04.3-2278/16 od 30.05.2016. godine, sa transkriptom saslušanja svjedoka M.H., sačinjen dana 30.05.2016. godine, sa prilogom jedna bijela koverta u kojoj se nalazi optički medij DVD, Zapisnik o saslušanju svjedoka M. A., sačinjen kod MUP-a TK-a, Uprava Policije, Sektor kriminalističke policije Tuzla broj 08-05/3-3-04.3-2278/16 od 07.06.2016. godine, iskaz vještaka Zdenka Cihlarža kao i njegov nalaz i mišljenje od 26.03.2018. godine, Izvod iz matične knjige rođenih na ime M. H. broj 09/1-13-1-37529/16 od 09.06.2016. godine, Zapisnik o uviđaju MUP TK Tuzla broj 08-05/3-3-04.3-2278/16 od 30.05.2016. godine, sa prilogom CD-uviđaj, Lukavac-Gornja Dobošnica, Fotodokumentacija MUP TK Tuzla broj

08-05/3-8-04.6-1-2278/16 od 01.06.2016. godine, zapisnik o saslušanju svjedokinje M. F., sačinjen u MUP Uprava policije od 30.05.2016. godine, pod brojem 08-05/3-3-04.3-2278/16, Izvod i kaznene evidencije u odnosu na optuženog P. E. od 01.04.2022. godine i rješenje koje se odnosi na troškove vještaka Zdenka Cihlarža od 27.03.2018. godine.

Glavni pretres je, u smislu člana 266. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH) u vezi sa članom 92. Zakona o izmjenama i dopunama ZKP FBiH, zbog proteka roka od 30 dana i zbog izmjene branioca počeo iznova dana 15.06.2022. godine, zatim zbog proteka roka od 30 dana, jer se optuženi nije pojavio na zakazanom glavnom pretresu zbog čega je glavni pretres počeo iznova i 02.09.2022.godine, pa je uz saglasnost stranaka i branioca vijeće donijelo odluku da se svjedoci i vještak ne saslušavaju ponovo i da će se u daljem toku postupka koristiti iskazi svjedoka i vještaka dati na ranijem glavnom pretresu i ostali dokazi koji su prethodno izvedeni, kako je to i navedeno.

Na glavnom pretresu održanom dana 02.09.2022.godine tužiteljica je odustala od izvođenja dokaza saslušanjem svjedoka I. S.

Kantonalno tužilaštvo Tuzlanskog kantona je na glavnom pretresu održanom dana 02.09.2022. godine izmijenilo činjenični i pravni opis optužnice, tako da izmijenjena optužnica glasi „ što je Dana 29.05.2016.godine, u vremenskom periodu od 18,00 do 20,30 sati, u naselju Gornja Dobošnica, općina Lukavac, na lokalitetu „Prahovi“, u šumi zvanoj Radovac, iako svjestan da je maloljetna M. H., rođena ... godine, djetete, i da nema navršenih 14 godina, i da nad djetetom vrši bludne radnje, a što je i htio, s ciljem zadovoljenja svog polnog nagona, nakon što je djetete H. na mjesto suvozača sjelo u njegovo vozilo marke Golf I, crvene boje, pa dok mu je djetete H. govorila da stane vozilom kod Poligona, istu odvezao do šume zvane Radovac, gdje je zaustavio vozilo, pa dok su bili u vozilu djetete H. ljubio usta, a zatim je pozvao da izađu iz vozila, izašao iz vozila prišao vratima suvozača i djetete H. uzeo za ruku i izveo je iz vozila, zatim je doveo do prednjeg dijela vozila, gdje je djetete H. naslonio na haubu vozila, a zatim stao ispred nje i ljubio je po licu, i povlačio njeno tijelo na svoje tijelo, a djetete H. ga je odgurivala, a zatim dok je jednom rukom pridržavao djetete H., drugom rukom otkopčao pantalone djetetu H. i svukao ih zajedno sa njenim patikama, tako da je ostala naga, a zatim svukao i svoj donji dio odjeće u namjeri da sa djetetom H. ima sponi odnošaj, ali ga je djetete H. odgurivala, zbog čega je i odustao od te namjere. Dakle, nad djetetom starosti 13 godina, vršio bludne radnje, čime je počinio krivično djelo Bludne radnje iz člana 208. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, u vezi sa krivičnim djelom Spolni odnošaj s djetetom iz člana 207. stav 1. istog Zakona“, a kojim izmjenama se nije protivila odbrana, niti je tražila dodatno vrijeme da bi se očitovala na navedenu izmjenju, te je sud istu i prihvatio.

Obzirom da je, uvidom u Izvod iz matične knjige umrlih od 04.04.2022. godine koji je izdat od strane Općine Lukavac broj: 03-10-154/22, sud utvrdio da je svjedok M. H. umro na osnovu odredbe člana 288. stav 2. ZKP FBiH pročitana je iskaze navedenog svjedoka iz istrage broj 08-05/3-3-04.3-2278/16 od 30.05.2016. godine MUP TK-a, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije Tuzla, te je isti uvršten u dokaze.

Sud je izvedene dokaze na glavnom pretresu cijenio u smislu člana 296. stav 2. ZKP FBiH, pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima i utvrdio da je dokazano činjenično stanje predstavljeno u izreci presude.

U konkretnom predmetu, tužilaštvo je provelo dokaze koji su na objektivnan način dokazali činjenične navode optužnice, kao i činjenicu da je optuženi P. E. učinitelj krivičnog djela koja mu se optužnicom stavlja na teret. Sud smatra posebno relevantnim za utvrđivanje

odlučnih činjenica dio dokaza koji će biti detaljno interpretirani i analizirani, a koji se prvenstveno odnose na iskaz oštećene i na iskaze članova njezine porodice, iz kojih je evidentno postojanje opštih i posebnih elemenata bića krivičnog djela koje se optuženom stavlja na teret, kao i krivična odgovornost optuženog.

Naime, imajući u vidu da se krivično djelo Bludne radnje iz člana 208. stav 2. KZ FBiH u vezi sa krivičnim djelom Spolni odnošaj s djetetom iz člana 207. stav 1. KZ FBiH, može izvršiti samo sa djetetom, to sud smatra neophodnim prethodno istaći da je oštećena H.M. u vrijeme učinjenja krivičnog djela imala trinaest, odnosno nepunih četrnaest godina (rođena 18.12.2002. godine), a što je utvrđeno iz Izvoda iz matične knjige rođenih broj 09/1-13-1-37529/16 od 09.06.2016. godine, iskaza oštećene, kao i iskaza njene majke M. F. i oca M. H., te je ista u vrijeme izvršenja krivičnog djela, po odredbama KZ FBiH, imala status djeteta.

Naime, u svom iskazu oštećena H.M. na glavnom pretresu dana 28.03.2021. godine, kojom prilikom je istoj predočavan zapisnik o saslušanju svjedoka u Policijskoj upravi Tuzla, Sektor kriminalističke policije Tuzla broj 08-05/3-3-04.3-2278/16 od 30.05.2016. godine, je navela da živi u Dobošnici Gornjoj da je tog dana krenula sa bratom koji je mlađi od nje M. H. i sa svojom rodicom S. H. do Doma u Gornjoj Dobošnici gdje se inače skuplja omladina, a koji je udaljen od njene kuće i da su tu sjedili na stepenicama ispred tog doma kada se pojavio optuženi P. E. sa crvenim „Golfom“ kojeg je ona od ranije poznavala. Pitala je E. da je provoza do poligona koji se nalazio u blizini doma. Dok su se vozili do poligona on nije stao nego je nastavio da vozi do Radovca (naziv šume), da mu je pri tome više puta govorila da stane, a on je vozio i samo šutio. Kada su stigli na lokalitet Prahovi u šumu zvanu Radovac prvo je poljubio dok su bili u autu ali da ona njega nije htjela. Da je on predložio da izađu iz auta. Kad je izašla ostala je da stoji pored vrata ,da je optuženi došao do vrata suvozača uhvatio je za ruku i doveo do prednjeg dijela vozila, haube. Bila je obučena u farmerkama i prugastoj majici da je na nogama imala patike, da su joj farmerke bile uske ali rastezljive. Kada su izašli napolje ona je bila naslonjena na haubu od auta, da je pokušavao više puta da imaju odnos ali da nije uspio, te obzirom na razlike koje su se pojavljivale u iskazu oštećene koje je davala 30.05.2016. godine kada je imala 14 godina , tužiteljica joj je predočila zapisnik o saslušanju iz istrage te je oštećena negirala da je tom prilikom na zapisnik navela da je E. uzeo neku tabletu i stavio u piće dok je sjedio u autu jer koliko se sjeća on nije imao ništa niti piće niti bilo kakvu tabletu. Zatim je potvrdila navode sa glavnog pretresa da je sama ušla u auto i tražila da E. provoza i da nije istina da je vuko za ruku i gurao u kola. Svjedokinja je dalje potvrdila da su ona i optuženi svo vrijeme bili naslonjeni na vozilo, da se zbog protoka vremena ne može sjetiti svih detalja ali da nije istina da ju je skinuo u auto golu i iz kola iznio u šumu nego tek kada su izašli iz auta dok je bila naslonjena na haubu da joj je skinuo patike i farmerke zajedno da je svukao. Da nije htjela da se ljubi s njim ni dok su bili u autu ni mimo auta. Dok joj je skidao farmerke jednom rukom ga je odgurivala a drugom pokušavala navlačiti pantalone pa tek nakon toga je on skinuo skroz preko patika. Cijelo vrijeme da je optuženi šutio i dok ga je ona odgurivala da je pri tom pokušavao dodirnuti, dirao je po nogama. Dok su bili tu na haubi pitao je optuženi da njegov polni organ stavi u usta ali da ona to nije htjela jer joj se to gadi tako da je on rekao „ako ti se gadi ne moraš“. Da je stalno prislanjao svoje tijelo uz njeno a da ga je ona odgurivala. Dalje je navela da je prilikom pokušavanja da stavi svoj polni organ u njezin ona ga odgurivala nakon čega je i odustao. Pri tome je svjedokinja objašnjavala i prilikom unakrsnog ispita od strane branioca na njegov upit da pojasni šta znači kad kaže da je optuženi „pokušavao“ pa mu je odgovorila „pa pokušavao da me siluje“. Pri tome je potvrdila braniocu da je vidjela njegov polni organ ali da se ne može sjetiti da li je isti bio ukrućen ali da zna da je pokušavao da stavi svoj polni organ u njezin. Dalje je navela da je prilikom tog pokušavanja ona ga odgurivala nakon čega je i odustao, nakon toga je i rekla da je vrati gdje je i našao te su ušli u auto krenuli nazad i onda se ona obukla . Zatim je

navela da gornji dio nije skidao nego samo donji dio i pri tome još jednom potvrdila braniocu da je pantalone svukao preko patika i iste bacio na travu na zemlju. Optuženi je prilikom unakrsnog ispitivanja tražio da mu oštećena potvrdi da je tražila da je provoza, da je ona insistirala da se voze do šume jer su na poligonu bili ljudi koji je poznaju da je ne bi vidjeli u autu s njim, da je ona njega dva puta poljubila, da li se sjeća kako izgleda njegov polni organ i da mu je rekla da je spor i da od njega nema ništa. Takođe je potvrdila da iz straha nije smjela ispričati taj događaj odmah bratu i rođici jer je znala da će isti ispričati materi i ocu. Zatim je svjedokinja više puta spomenula braniocu da je optuženi pokušavao da stavi svoj polni organ u nju ali da nije uspio jer ga je ona stalno odgurivala. Da kada su vraćali do Doma gdje su ostali njen brat i rođica kada je prolazila pored poligona pošto je bilo tu još ljudi koji su nju poznavali ona je stavila ruku preko lica da je ne vide, da je ne prepoznaju da je bila u autu. Nakon toga je pridružila se bratu i S. rođici i zajedno su otišli do tog poligona gdje su joj bile i druge drugarice. Pri tome je nabrojala A. i A. a da je E., misli da je otišao kući. Kada je došla kući zatekla je nenu dok majke i oca nije bilo. Da je tek treći dan od tog događaja kazala odnosno ispričala majki šta se dešavalo, jer je bilo strah da ispriča. Nakon što je sve ispričala otišla je u pratnji majke i oca u policiju.

Prilikom unakrsnog ispitivanja od strane branioca predsjednica vijeća je upozorila istog na odredbu člana 100. ZKP FBiH po kojem nije dozvoljeno pitati oštećenu o njenom seksualnom odnosu prije toga te nije dozvolila braniocu po istom osnovu određena pitanja.

Analizirajući iskaz svjedokinje – oštećene, te dovodeći ga u vezu sa drugim dokazima, sud nalazi da je iskaz svjedokinje objektivna, tačan i saglasan sa svim ostalim dokazima. S tim u vezi sud nema razloga da se navedeni iskaz ne prihvati i da se posumnja u njegovu objektivnost, jer je osnažen drugim izvedenim dokazima, prije svega iskazima svjedoka M. F. majke od oštećene, M. H. i H. S. koji su na uvjerljiv i nedvosmislen način potvrdili da je oštećena bila u društvu sa optuženim i da je isti preduzeo prema njoj radnje onako kako ih je i pred sudom opisala, pa sud nalazi da je optuženi koristio njezinu ranjivost i osjetljive godine, činjenicu da je optuženi u odnosu na oštećenu on inferiorniji, jači, stariji, pa je sve to iskoristio da bi zadovoljio svoj polni nagon. Naime, dovodeći u vezu ponašanje oštećene, koja je o navedenom događaju šutila, pa je oštećena tek nakon određenog vremena, odlučila da prizna sve svojoj majki, sud nalazi da je to prevashodno odlika djeteta koje je radi straha i nespremnosti nepripremljeno na ovakve događaje, čega je optuženi bio svjestan, pa je to iskoristio. Obzirom da sud nalazi da je iskaz oštećene potpuno objektivna, utvrđenje suda nije dovedeno u sumnju ni upornim isticanjem odbrane da je iskaz oštećene rezultat njezine laži, da je sve iskonstruisala, jer je dobrovoljno otišla sa optuženim, da je ona njega poljubila, da je jedno govorila u istrazi a sasvim drugu stvar na glavnom pretresu, da u prilog tim navodima ide i to što je i sama majka od oštećene navela da njezina kćerka nije sva svoja, da je oštećena na glavni pretres došla trudna, jer je potpuno nelogično da oštećena H.M. dijete od nepunih četrnaest godina koliko je imala kada se događaj desio u bitnim dijelovima izmisli sve što se dešavalo, logično bi bilo da na glavnom pretresu, sa 22 godine, nakon svih dešavanja potvrdi iskaz iz istrage i izmisli ili doda određenu količinu inkriminirajućih radnji obzirom da je u istrazi navedeno više nego što je oštećena na glavnom pretresu govorila i teže radnje su mu stavljene na teret, a to što je majka izjavila oko psihičke zrelosti obzirom da takvi navodi nisu potkrijepljeni drugim dokazima kao i navodi odbrane da je oštećena na glavni pretres došla trudna je svakako po mišljenju suda potpuno irelevantno u ovoj krivičnopravnoj stvari. Razlike u iskazima oštećene iz istrage i sa glavnog pretresa su irelevantne ono što je bitno za ostvarenje ovog krivičnog djela oštećena je vjerodosojno prenijela i u istrazi i na glavnom pretresu a isto se odnosi da je otišla sa autom od optuženog da se provozaju, da su otišli do šume Radovac (nebitno je da li je Radovus ili Radovac), da je poljubio u vozilu, da je dirao, skidao pantalone dok ga je ona jednom rukom odgurivala, da nije htjela da stavi njegov polni organ u usta jer joj se gadi, da je on odgovorio na to dobro ako ti se gadi ne moraš, da je vidjela njegov polni organ ali da ne zna je li bio u krutom

stanju, zna samo da nije uspio da stavi svoj polni organ u njezin jer g je ona odgurivala jednom rukom a drugom navlačila pantole, da nije uspio i kad je skinuo njezine pantole i da ga je to iznerviralo, obzirom da i sam optuženi nije isto osporavao od navedenog kroz pitanja koja je postavljao oštećenoj i obrazloženja koja je davao u vezi sa njezinim iskazom, osim što je cijelo vrijeme pripisivao to njezinoj dobroj volji navodeći pri tome da je i ona sama njemu rekla da nije ni za šta. Prije svega sud smatra da djeca moraju biti pod posebnom zaštitom cjelokupnog društva. Sud kao dio društva, je dužan da u svakom slučaju na najoptimalniji način zaštiti dijete kao žrtvu krivičnog djela. U konkretnom slučaju je cijenio, nije od značaja to što dijete H.M. sama nije uvidjela ništa loše u cijelom događaju, obzirom da je iz samog njezinog ponašanja i iskaza na glavnom pretresu sud uvidio da se dijete osjećalo uplašeno i krivim zašto nije uvidjela da ponašanje optuženog nije primjereno,

Na okolnosti događanja o kojem je svejdočila oštećena u svom iskazu na glavnom pretresu svjedokinja M. F. (majka od oštećene) je navela da optuženog P. E. poznaje iz viđenja. Sjeća se da je u to vrijeme kod njih u goste došla I. H. njezina majka i od njezine sestre kćerka S. H. koje inače žive zajedno. Da su taj dan H., H. i S. otišli da prošetaju do doma u Donjoj Dobošnici. Dalje sve što zna je ono što je čula od svoje kćerke H. i djelimično od S., a to je da je E. naišao sa autom i pozvao S., H. i H., da sjednu s njim u kola da idu na jezero što su oni odbili, te je nakon toga H. sjela sa njim u kola do poligona, da on nije stao na poligonu već je produžio na Radovac. To je što su njih troje njoj ispričali. Ali da se sve počelo dešavati nakon što je pozvala telefonom S. jer je bila malo zrelija od njezine kćerke za koju je navela da „nije baš sva svoja“ da idu kući, tada joj je S. rekla da nema H. i da je otišla sa E. Nakon toga je sa svojim suprugom sjela u auto i krenula da traži H. Sreli su rođaka od E. kojeg je pitala da li je vidio gdje je prošao crveni golf, da joj odgovorio da je vidio da su H. i E. u crvenim golfu prošli prema Radovcu. Otišli su do kuće optuženog. Tamo je njegovu majka pitala gdje je E. jer joj je odvuкао curicu negdje, njegova majka je odgovorila da ne zna ni gdje je ni skim je. Zatim su u povratku naišli na optuženog koji je izašao iz auta i kojem je tada zbog njegovog agresivnog ponašanja rekla da ne želi da se svađa samo da joj kaže gdje joj je dijete. Kad su došli kući H. nije bilo produžila je do doma. Kad su došli s poligona H., S. i H. da je H. drhtala, pitala je šta je, odgovorila je nije ništa, kad je S. rekla da je vidjela je s njim u autu, onda je S. otišla s njom u sobu, ispitivala je šta je bilo. Nakon što joj je tužiteljica predočila iskaz iz istrage u kojem je navela da joj je S. nakon razgovora sa H. rekla „Tetka meni je sve priznala i rekla kako joj je turo u usta i onda je iznio iz kola i odveo u šumu gdje je dirao i da su imali spolni odnos“. Potom da je navela „Jutros kad smo ustali pitala sam H. gdje si bila i ona mi onda ispriča da joj je E. dao pivu s tabletom i da joj je natjero da to popije i onda je odveo u šumu i turo joj u usta i onda ju je odnio u šumu i da je skroz skinuo i imao nasilan odnos s njom“. Moja kćerka H. mi je rekla da je do sinoć nikada niko nije tako“. Svjedokinja je potvrdila da je tačno da je tako njoj rečeno. Suprug je tada bio srčani bolesnik, nije smjela odmah da reaguje. Ujutro su sa H. otišli u MUP Lukavac, prijavili i to je sve što ona zna.

Na iste okolnosti i svjedokinja S. H. je u svom iskazu na glavnom pretresu navela da je sa oštećenom u srodstvu, da je njezina rodica. Tog 29.05.2016. godine je bila kod njih u gostima i zajedno sa oštećenom i njezinim bratom prošetala do doma koji se nalazio desetak minuta od njihove kuće. Sjedili su ispred doma kada je došao optuženi E. P. kojeg je oštećena poljubila tu i upoznala nju sa E. E. je otišao a potom se vratio ponovo sa golfom kada ga je oštećena pitala da je provoza. Nakon toga su njih dvoje otišli a svjedokinja je ostala sa njezinim bratom H. ispred doma. Kada je pozvala tetka (majka od oštećene) da pita zašto ne dolaze kući rekla joj je da nema H. da je otišla sa E. negdje sa autom. Poslije su njih dvoje otišli kući, a H. je isto došla kući nakon dva sata. Pitala je H. gdje je bila prvo je govorila sa L. a poslije je plakala i govorila da je E. silovao. Svjedokinja je navela da je ona govorila da je on u stvari tražio od nje da ga oralno zadovoljava. Svjedokinja je potvrdila navode svjedokinje M. F. da je prvo njoj H. sve ispričala, a potom roditeljima jer je tada

tetak (koji je u međuvremenu umro) već bio slabog srca. Dalje je navela da se sjeća da je H. bila uplašena i da je plakala. Da zna da je u istrazi davala iskaz iz kojeg je potvrdila navode da joj je H. ispričala kako joj je optuženi rekao da ne može izaći iz kola dok ga oralno ne zadovolji i ona je to uradila, a onda da je stavio kondom i reko hoćeš da te i ono, da je iznio na lišće, pokušao da joj otkopča šorc, dugme joj je puklo, njoj je to pokazala ,taj šorc i to puknuto dugme i da je valjda bio s njom tu tako joj je rekla. Objašnjavajući da je oštećena prvobitno tako ispričala, ali je potom svjedokinja pojasnila da njoj oštećena nije uopšte rekla niti da ga je oralno zadovoljavala već samo da je to tražio od nje niti da su imali odnos već samo da joj je ponudio da imaju odnos.

Iz iskaza svjedoka M. H. koji je pročitana na glavnom pretresu 02.09.2022.godine proizilazi „Ja imam šestoro djece od kojih je jedna i H. Jučer oko 16 sati pitala me H. da ide na poligon kod škole da se igra sa S. H. i mlađim bratom H. Ja sam je pustio i ostao sam kod kuće sa mojom ženom F. i njezinom materom Izetom da pijemo kafu. Poslije jedno dva sata moja žena je nazvala telefonom S. da vidi gdje su djeca i da idu kući. S. se javila na telefon i rekla sad su oni svi tu, samo da H. nema i da je otišla sa E. i da je popila neku pivu sa tabletom koju joj je E. dao da popije. H. nam je poslije ispričala da joj je taj E. tu pivu na silu nageo na usta da popije. S. jer rekla da je H. otišla sa E. u autu na Prahove u šumu. Kada sam ja to čuo onda sam mojoj ženi rekao da idemo našim autom da idemo da vidimo gdje su. U auto je sjela moja punica I., moja žena i ja i krenuli smo u Prahove da nađemo H. Kako ih nismo našli, krenuli smo E. kući. Ja sam parkirao auto na putu gore a moja žena i punica su otišli njegovoj kući, kada se žena vratila rekla mi je da H. tamo nema, ali da je bio E. i da ga je pitala kuda je vodio H. i šta je radila sa njim? Na što je E. govorio mojoj ženi da nije ništa radio i da ako hoćemo možemo je slobodno voditi doktoru, ili ako bude nešto on će je ženiti, odnosno da je dovedemo njemu da žive. Poslije smo otišli kući i zatekli H. kod kuće i kada sam je pitao gdje je bila? odgovorila je da je bila kod nekih curica i da se igrala. Rekao sam joj da slobodno ispriča šta je bilo, što je ona tek jutros ispričala da je taj E. silovao.“

Na glavnom pretresu od 27.04.2022. godine svjedokinja M. A. je u svom iskazu navela da poznaje H. M., da se sa istom družila jer su i njihovi roditelji bili prijatelji, ali da nije upoznata odnosno da joj ništa nije poznato u vezi kritičnog događaja. Iz kojih razloga sud iskaz ove svjedokinje nije cijenio kao relevantan za predmetni događaj.

Takođe, i iskaz vještaka Zdenka Cihlarža kao i njegov nalaz i mišljenje od 26.03.2018. godine sud nije posebno analizirao niti dovodio u vezu sa ostalim dokazima obzirom da je tužiteljica navela da nakon izmijenjene optužnice odustaje od dokaza materijalne dokumentacije koja je bila predmetom vještačenja od strane navedenog vještaka, pa je u takvoj situaciji i sudu isto irelevantno i ničim ne doprinosi kod rješavanja konkretne krivičnopravne stvari.

Svjedok M. A. je u svom iskazu na glavnom pretresu naveo da se sjeća tog dana da je prolazio pri povratku iz trgovine pored doma i da je tu vidio H. i E., a da se i ne sjeća baš da li je još neko s njima bio. Kako se svjedok nije mogao sjetiti događaja obzirom na protek vremena kako je i sam naveo nakon što mu je predložen iskaz iz istrage isti je potvrdio navode iz iskaza i naveo da je tačno da je izjavio „Dana 29.05.2016. godine oko 15 ili 16 sati kod Doma kulture sjedili smo S. H., moja rodica H. M., njen brat H. M. i ja. Nakon 10-tak minuta došao je E. P. sa meni nepoznatim muškim licem starosne dobi oko 23 ili 24 godine koji su sjedili u kolima marke Golf tip 2, crvene boje, ne znam registarski broj, ali znam da su bile registarske oznake na kolima. Dok se E. nalazio u kolima H. mu je prišla, nešto su pričali, ja sam čuo da je E. rekao H. da se vraća za 10 minuta“, da je tačno da je izjavio „E. je otišao, ja ne znam gdje, takođe i ja sam otišao vozat se biciklom, dok su H., S. i H. ostali sjediti kod Doma. Ja sam se vraćao mislim četvrti put vožnje biciklom kada sam vidio da je E. ponovo došao iza Doma, kao i da sjedi sa H. na stepenicama, vidio sam

i da se njih dvoje ljube. Prošao sam pored njih, otišao sam kod S. jer je ona bila ispred Doma. Ubrzo je došla i H. Odmah sam biciklom otišao kod E. koji je još uvijek bio iza Doma vidio sam da je pio pivo, pvc boca zelene boje od 2 litra sa natpisom „tuzlansko“, odmah sam mu rekao E. nemoj puno da petljaš sa H., jer ona nema ni 13 godina, na što mi je on odgovorio ma šta me briga. U tom momentu dolazi ponovo H., ja sam otišao prema školi sam“, Dalje je vjedok potvrdio da je izjavio „Kada sam se vratio kroz pola sata ponovo ispred Doma sam vidio S. i H., prišao sam im da bi H. rekao da je H. sa E. otišla u naselje Prahovi, mislim da je bilo oko 17 sati. Ja sam odmah otišao kući. Naveče oko 21 sat ja sam otišao kod H. da bi mi njena majka F. rekla da je E. P. H. pokušao silovat, kao i da je došla sva prljava“.

Sud je iskaze ovih svjedoka prihvatio kao tačne i objektivne. Svjedoci su svako iz svog ugla posmatranja prepričali kako su čuli i ono što su vidjeli. Naime radi se o svjedocima koji nisu bili očevidci događanja obzirom da se sve odvijalo između optuženog i oštećene ali kad se navodi ovih svjedoka dovedu u vezu sa iskazom oštećene sa glavnog pretresa koji je sud prihvatio u odnosu na iskaz svjedokinje iz istrage gdje očigledno da se radilo o uplašenom djetetu i zbunjenom, a koji svjedoci su pred ovim sudom svojim ponašanjem najprije uvjerile sud da su njihovi iskazi tačni, prije svega, jer su u međusobnoj saglasnosti, kao i u saglasnosti sa iskazom oštećene H. M. Nadalje, sud ne može da povjeruje u tačnost navoda odbrane koje su uporno isticali, a to je da je čitav krivični postupak iskonstruisan zbog toga što je oštećena sa svojih nepunih 14 godina, poljubila prva optuženog i zahtijevala da je provoza, posebno kada se uzmu u obzir starosna dob oštećene i starosna dob optuženog i svijest optuženog da je bio svjestan da se radi o djetetu kako je to u svom iskazu naveo svjedok M. A. ali da mu je odgovorio na to njegovo upozorenje „Šta te briga“, te je odbrana optuženog, suočena sa čvrstom dokaznom građom kojom je na nespornan način dokazan činjenični opis optužnice, pokušala da krivični postupak odvede u drugom smjeru i time optuženom ishodi bolji položaj, a što se nije desilo.

Kada se govori o krivičnom djelu bludne radnje iz člana 208. stav 1. KZ FBiH, već samo započinjanje bludne radnje, koje je obilježje krivičnog djela, predstavlja ostvarenje bića krivičnog djela, pa nije potrebno da učinitelj ostvari sve što je naumio. Budući da se bludne radnje po prirodi stvari sastoje iz više pojedinačnih radnji, svejedno je koliko ih je učinitelj izvršio. U konkretnom slučaju, sud je utvrdio da je dokazano da je optuženi P. E. počinio krivično djelo – Bludne radnje – iz člana 208. stav 2. KZ FBiH u vezi sa krivičnim djelom – Spolni odnošaj s djetetom – iz člana 207. stav 1. KZ FBiH, pa ga je oglosio krivim za učinjeno krivično djelo.

Prilikom donošenja odluke u navedenom pravcu za sud je bilo opredjeljujući upravo način izvršenja preduzetih radnji od strane optuženog kao i druge okolnosti izvršenja djela koje sud nalazi nesporno utvrđenim. Kada se uzme u obzir da je optuženi oštećenoj skinuo donji dio odjeće, da je dodirivao, da je tražio od nje da ga oralno zadovolji ali da je prihvatio njezino odbijanje jer joj se to gadi, da je vidjela njegov polni organ ali da se ne sjeća je li bio u krutom stanju, da su se nalazili jedno naspram drugog na način da je oštećena naslonjena na haubi njegovog auta, da je optuženi iamo mogućnost svojom fizičkom snagom i pored otpora koji je oštećena pružala kako to navodi da ga je odgurivala rukom i da je on odustao od toga da prodre svojim polnim organom u polni organ oštećene, a da isto tako ne pokušava prema njezinom kazivanju da je dovede u takav položaj koji bi i kod tako skinute odjeće omogućio izvršenje polnog odnosa iako je isti to prema nesrazmjeri između svoje i fizičke snage oštećene očigledno mogao. Isto tako po iskazu oštećene optuženi za cijelo vrijeme događaja ništa ne govori, pa time i ništa što bi upućivalo na njegovu namjeru da ima polni odnos sa oštećenom kao što bi to na primjer bilo uvjeravanje oštećene da je takav odnos neće boljeti, ubjeđivanje da dobrovoljno pristane na odnos. Sve to ukazuje da je optuženi objektivne radnje djela poduzeo s ciljem zadovoljenja svog polnog nagona. Na

taj način optuženi je počinio krivično djelo bludnih radnji iz člana 208. u vezi sa članom 207. KZ FBiH, a kako je oštećena H.M. istovremeno i malodobna što proizilazi iz izvoda iz matične knjige rođenih za istu, to se onda u radnjama optuženog u konačnici ostvaruju sva bitna obilježja krivičnog djela bludnih radnji iz člana 208. stav 2. a sve u vezi sa članom 207. stav 1. KZ FBiH, za koje je ovom presudom i oglašen krivim.

Obzirom da uračunljivost optuženog nije bila upitna, jer sud nije našao niti jednu okolnost, niti činjenicu, koje bi dovele u pitanje uračunljivost optuženog, to sud nalazi da je optuženi navedena krivična djela izvršio u uračunljivom stanju, pa je istog oglasio krivim i osudio.

Odlučujući o vinosti optuženog kao njegovog subjektivnog odnosa prema izvršenom krivičnom djelu, sud nalazi da je optuženi krivično djelo počinio sa direktnim umišljajem, jer je optuženi, svjestan svih činjenica i okolnosti o apsolutnoj zabranjenosti izvršenja navedenih radnji i svih posljedica koje one povlače za sobom i svjestan dobi oštećene, izvršio navedeno krivično djelo, na način da je prema oštećenoj malodobnoj H.M., svjestan da je ona dijete starosti 13 godina i da nad njom vrši bludne radnje, s ciljem zadovoljenja svoje spolne pohote, a što je i htio, s ciljem zadovoljenja svog polnog nagona, nakon što je dijete H. na mjesto suvozača sjelo u njegovo vozilo marke Golf I, crvene boje, odvezao do šume zvane R., dijete H. ljubio usta, dijete H. naslonio na haubu vozila, a zatim stao ispred nje i ljubio je po licu, i povlačio njeno tijelo na svoje tijelo, a dijete H. ga je odgurivala, a zatim dok je jednom rukom pridržavao dijete H., drugom rukom otkopčao pantalone djetetu H. i svukao ih zajedno sa njenim patikama, tako da je ostala naga, a zatim svukao i svoj donji dio odjeće u namjeri da sa djetetom H. ima spolni odnošaj, ali ga je dijete H. odgurivala, zbog čega je i odustao od te namjere, pa sud cijeni da je optuženi to i htio, a radnje koje je poduzeo su rezultat njegove svijesti i volje.

Prilikom donošenja odluke o krivičnopravnoj sankciji, sud je prije svega vodio računa o zaprijećenim kaznama za navedeno krivično djelo i činjenicu da su krivična djela učinjena u produženom trajanju, te je u smislu člana 49. KZ FBiH, vodio računa o svim okolnostima koje utiču da kazna bude manja ili veća, uzimajući u obzir svrhu kažnjavanja, pa nalazi da okolnosti da je optuženi nezaposlena osoba i da je lošeg imovnog stanja ne može cijeniti kao olakšavajuće okolnosti prilikom odmjeravanja kazne, jer je te okolnosti sud cijenio prilikom donošenja odluke o troškovima krivičnog postupka, već je kao olakšavajuće okolnosti cijeni dosadašnji život optuženog da se radi o neosuđivanoj osobi, njegove godine života u vrijeme izvršenja krivičnog djela (rođen 1988. godine), protek vremena (više od 6 godina), dok je od otežavajućih okolnosti sud cijenio stepen krivične odgovornosti optuženog (direktni umišljaj u odnosu na odlučne činjenice djela iz presude), jačinu ugrožavanja zaštićenog dobra, pobude, način i motiv izvršenja djela, kao i okolnosti pod kojima je krivično djelo učinjeno, sud našao da u ovom slučaju prema ovom optuženom nije bila neophodna zatvorska kazna i da će se i samo upozorenjem uz prijetnju kazne postići svrha kažnjavanja u smislu odredaba člana 42. KZ FBiH, pa je na osnovu člana 208. stav 2. KZ FBiH u vezi sa članom 207. stav 1. istog zakona, člana 41.,42., 43.,49.i 62. KZ FBiH, te člana 300. ZKP-a FBiH, izrekao mu uvjetnu osudu kojom mu je za počinjeno krivično djelo utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci i istovremeno odredio da se ova kazna neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 2 (dvije) godine po pravomoćnosti ove presude ne učini novo krivično djelo. Prema odredbi člana 62. stav 2. KZ FBiH, sud će pri odlučivanju hoće li izreći uvjetnu osudu vodeći računa o svrsi uvjetne osude posebno uzeti u obzir ličnost učinitelja, njegov raniji život, njegovo ponašanje poslije učinjenog krivičnog djela, stepen krivične odgovornosti i druge okolnosti pod kojima je krivično djelo učinjeno. Polazeći od ranijeg života optuženog P. E. i utvrđenih olakšavajućih okolnosti, dovodeći iste u vezu sa navedenim otežavajućim okolnosti, sud cijeni da izvršenje kazne prema optuženom nije prijeko potrebno radi krivičnopravne zaštite, a da će se izrečenom uvjetnom osudom kojom je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci koja je srazmjerna

težini učinjenog krivičnog djela i stepenu krivične odgovornosti optuženog u cijelosti ostvariti njena svrha, a da radi ostvarenja te svrhe nije nužna primjena kazne.

Na osnovu člana 202. stav 4. ZKP FBiH sud je optuženog oslobodio obaveze naknade troškova krivičnog postupka, s obzirom da je nezaposlen i da je lošeg imovnog stanja, te bi plaćanjem troškova krivičnog postupka bilo dovedeno u pitanje njegovo izdržavanje.

Kako podaci krivičnog postupka ne pružaju pouzdan osnov za potpuno ili djelimično presuđenje imovinsko pravnog zahtjeva oštećene H. M., koja nije precizirala visinu postavljenog imovinsko pravnog zahtjeva, to je sud, shodno odredbi člana 212. stav 3. ZKP FBiH, oštećenu uputio da svoj imovinskopravni zahtjev ostvaruje u parničnom postupku, iz razloga što imovinskopravni zahtjev mora biti jasno određen i to kako u pogledu vrste, tako i u pogledu visine štete i mora sadržavati elemente tužbe iz parničnog postupka, tako da bi sud tačno znao vrstu, obim i domet zahtjeva i na osnovu toga ocijenio da li je takav zahtjev moguće ostvariti u adhezionom postupku ili ne.

Zapisničarka
Karmela Saračić, s.r.

Predsjednica vijeća
Merima Gutić. mr. iur., s.r.

POUKA: Protiv ove presude može se uložiti žalba Vrhovnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, putem ovog suda, u roku od 15 (petnaest) dana od dana dostavljanja prepisa presude.